



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a soudců JUDr. Aleše Korejtky a Mgr. Ondřeje Bartoše ve věci

žalobce: P. J.
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje, IČ 70892822
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 3. 2022, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím žalovaného uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Vysoké Mýto (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 13. 9. 2021, č. j. X. Prvostupňovým rozhodnutím byly zamítnuty námitky proti provedeným záznamům v bodovém hodnocení řidiče podle zákona č. 361/2000 Sb., o

provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a provedený záznam dvanácti bodů v registru řidičů byl potvrzen. Tato skutečnost má za následek pozbytí řidičského oprávnění žalobce podle ust. § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu.

2. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasné podanou žalobou podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Žalobce svou žalobní argumentaci rozdělil do dvou okruhů. V prvním z nich, označeném jako „*nerespektování odvolacích důvodů*“, namítl, že žalovaný *zcela ignoroval předložené důkazy a návrhy*. Žalobce odkázal na několik rozhodnutí správních orgánů v obdobných věcech, ze kterých vyplývá, že se správní orgány zabývaly způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na základě nichž jsou zaznamenávány body, a to zejména proto, že odvolatel provedení takového posouzení požadoval a na možnou nezpůsobilost podkladů upozornil. Žalobce se proto dovolává zásady legitimního očekávání, když zdůrazňuje, že by měla existovat obdobná či ustálená rozhodovací praxe krajský úřadů.
3. V druhém žalobním bodu označeném jako „*nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů*“ žalobce v obecné rovině namítl nezpůsobilost podkladů pro záznam v bodovém hodnocení řidiče. Má za to, že oznámení od věcně příslušných oddělení policie o spáchaných přestupcích nemůže být dostatečným podkladem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká, aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci. K tomu uvedl několik příkladů nezpůsobilých podkladů pro záznam v bodovém hodnocení řidiče a zdůraznil nedostatečnou právní kvalifikaci podle zákona o silničním provozu a nedostatečný popis přestupku. V souvislosti se zpochybněním způsobilosti pokutových bloků jako podkladem pro záznam bodů žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39 (rozsudky správních soudů jsou dostupné na www.nssoud.cz). Dále odmítl argument, že svým podpisem souhlasil se způsobem projednání a s obsahem rozhodnutí, neboť od něho nelze očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit.
4. V konkrétní rovině žalobce uplatnil námitky vztahující se k pokutovému bloku ze dne 21. 6. 2021. V kolonce č. 5 je uveden zcela nečitelně název obce a ulice, dále z popisu přestupkového jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata celé věci a rovněž je zde nečitelně uvedena povinnost, kterou měl žalobce svým jednáním porušit. V kolonce č. 9 je uvedeno nečitelné místo, kde bylo předmětné rozhodnutí vydáno.
5. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech obsažených v odůvodnění napadeného rozhodnutí a uvedl, že se ke všem žalobcem uplatněným námitkám již vyjádřil v napadeném rozhodnutí. Dále upozornil, že právní zástupce žalobce pravidelně ve svých podáních uplatňuje téměř identické námitky bez ohledu na konkrétní případ. Tomu nasvědčuje i skutečnost, že konkrétní námitky v odvolacím řízení vznesl pouze vůči pokutovému bloku ze dne 16. 1. 2019, přestože daného dne se žalobce nedopustil žádného přestupku, za nějž mu byly zapsány body do bodového hodnocení řidiče.
7. Ve vztahu k tomuto pokutovému bloku ze dne 21. 6. 2021 žalovaný uvedl, že oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 22. 6. 2021, č. j. X je zcela bezvadné, je z něj beze

sporu jasné, za co, komu a kolik bodů má být zapsáno. Žalobcovy námitky nevyvolávají potřebu obstarat si příslušný příkazový blok. Přesto tak správní orgán I. stupně učinil. Žalovaný tedy nad rámec daného řízení, kdy žádná pochybnost o údajích nevyvstala, porovnal obsah pokutového bloku ze dne 21. 6. 2019 s žalobními tvrzeními. Ačkoli vlivem vyplňování bloku venku v terénu nejde o zcela úhledné písmo, žalovaný neměl problém přečíst každé slovo na příkazovém bloku. Žalovaný dále zopakoval, co je obsahem žalobcem sporovaných údajů v příkazovém bloku ze dne 21. 6. 2021. Obsah kolonky č. 5: Popis skutku – čas, místo, způsob spáchání „21. 6. 2021 v 15:41 hodin, Předhradí u č. p. 98 – směr Proseč, rychlost v obci, R 50/73/70 km/h, § 18/4 z. č. 361/2000 Sb., RZV X“. V kolonce 6 je následně správně uveden „přestupek podle § 125c/1f3“ zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p.“ Obsah kolonky č. 9: „V Předhradí dne 21. 6. 2021“. Nadto doplnil, že i kdyby bylo místo vydání bloku nečitelné, nemohlo by toto mít žádný vliv na záznam bodů. Tedy uvedené žalobní námitky nebyly způsobitelné zpochybnit záznam tří bodů za přestupek žalobce ze dne 21. 6. 2021. Navíc v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39, na který žalobce sám odkázal, budou-li zkratky srozumitelné, na způsoblosti bloku být podkladem pro zápis bodů se nic nemění.

8. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče na základě těchto 4 záznamů:

- I. Dne 7. 12. 2019 byly žalobci zaznamenány 2 body na základě oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze strany Policie ČR za přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, neboť účastník v rozporu s ustanovením § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h.
- II. Dne 29. 7. 2020 bylo žalobci zaznamenáno 7 bodů na základě pravomocného usnesení Okresního státního zastupitelství v Chrudimi o podmíněném zastavení trestního stíhání o přečinu těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti dle ustanovení § 147 odst. 2 trestního zákoníku.
- III. Dne 15. 6. 2021 byly žalobci zaznamenány 2 body na základě oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze strany Policie ČR za přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, neboť účastník v rozporu s ustanovením § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h.
- IV. Dne 21. 6. 2021 byly žalobci zaznamenány 3 body na základě oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, za přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, neboť účastník v rozporu s ustanovením § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o více než 30 km/h.

9. Na základě výše uvedených záznamů bylo žalobci doručeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Proti tomuto podal žalobce námitky. Správní orgán I. stupně námitky zamítl a provedené záznamy bodového hodnocení potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

10. Podle žalovaného rozhodnutí předmětné záznamy v bodovém hodnocení řidiče byly provedeny správně a v souladu se zákonem, žalobce skutečně 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče dosáhl.
11. Z žalovaného rozhodnutí dále vyplývá, že správní orgán I. stupně měl způsobilé podklady pro zápis bodů, a to tři oznámení u uložení pokuty, o jejichž obsahu není žádných pochyb, a pravomocné usnesení o podmíněném zastavení trestního stíhání. Přestože uvedené vyjádření nevzbudilo žádnou racionální pochybnost, kvůli které by si správní orgán I. stupně měl kromě oznámení o uložení pokuty příkazem na místě vyžádat ještě samotné příkazové bloky, správní orgán I. stupně tak učinil a bloky si vyžádal. Následně zkonstatoval, že tyto bloky plně korespondují se založenými oznámeními. Žalovaný připomněl, že podkladem pro zápis bodů je již samo oznámení o uložení pokuty příkazem na místě a že rozhodnutím svědčí presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci. S postupem správního orgánu I. stupně se tak žalovaný zcela ztotožnil.
12. Podle žalovaného rozhodnutí se zásada legitimního očekávání vztahuje vždy k jednomu konkrétnímu správnímu orgánu a jeho rozhodovací praxi. Tedy konkrétní správní orgán dbá, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly neodůvodněné rozdíly. Tedy zásada legitimního očekávání platí vždy pro příslušný konkrétní správní orgán a jeho rozhodovací činnost.
13. Krajský soud v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. s. ř. s. přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů, bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., přičemž dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Podle ust. § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu: *Řidiči motorového vozidla, kterému byl příslušným správním orgánem uložen správní trest za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin nebo jehož trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno nebo u něhož bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, za který mu byl uložen trest nebo pro nějž bylo trestní řízení vedeno, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamenaná v registru řidičů stanovený počet bodů.*
15. Podle ust. § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu: *Záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě.*
16. Podle ust. § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu: *Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.*

17. Podle ust. § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu: *Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.*
18. Z ustanovení § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu vyplývá, že jedním z možných podkladů pro záznam bodů do registru řidičů je i oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě. Pokud se však v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů. Ovšem ne každé zpochybnění údajů zakládá povinnost správního orgánu, aby si vyžádal další listiny, které by tyto údaje prokazovaly (srov. např. rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74). Je totiž třeba rozlišovat případy, kdy je námitka vyjádřena jen obecně, od případů, kdy žalobce uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují. Pouze v případě, že se v řízení o námitkách vyskytnou důvodné pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, tak je správní orgán povinen vyžádat si ještě další důkazy prokazující skutečnosti týkající se spáchání přestupku. K takovému postupu však může dojít pouze tehdy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal, nebo že si jej není vědom, přičemž je třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě, nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy.
19. Je třeba připomenout, že námitkové řízení nemá nahrazovat řízení o opravných prostředcích proti podkladovému rozhodnutí. Správní orgán totiž v námitkovém řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44). Správní orgán rozhodující o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů ve smyslu ust. § 123f zákona o silničním provozu je totiž oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (k čemuž plně postačuje i oznámení příslušného orgánu policie o spáchaném přestupku), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem, a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze k zákonu o silničním provozu obsahující bodové hodnocení jednání (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44). Proto v zásadě nemohou být v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů s úspěchem uplatňovány výtky, které mají místo v řízení o přestupku. Tento typ výhrad překračuje rámec zkoumání podkladového rozhodnutí v námitkovém řízení, neboť k jeho řešení slouží obnova blokového řízení (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 23. 4. 2021 č. j. 6 As 174/2019-35, usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010 - 65, č. 2838/2013 Sb. NSS, rozsudek č. j. 6 As 96/2014 - 31). V této souvislosti je také nutné zdůraznit, že žádosti o obnovu řízení, ve kterém byla žadateli uložena pokuta v blokovém řízení, se zahajuje řízení o žádosti o obnovu blokového řízení, nikoliv řízení o námitkách proti záznamu bodů v evidenční kartě řidiče.
20. Správní orgán I. stupně tedy ani není povinen přezkoumávat všechna pravomocná rozhodnutí vydaná v blokovém řízení, když, jak již soud uvedl výše, ve vztahu k těmto rozhodnutím je nutné aplikovat zásadu presumpce správnosti těchto správních aktů a správní orgán v řízení o námitkách je pouze oprávněn zkoumat výše uvedené podklady. Při

zkoumání těchto podkladů by však musely vzniknout důvodné pochybnosti týkající se těchto podkladů a jen v takovém případě by byl povinen správní orgán opatřovat další důkazy.

21. Přes uvedené skutečnosti si správní orgán I. stupně vyžádal kopie pokutových bloků. Krajský soud konstatuje, že v předmětném bloku bylo konkrétní přestupkové jednání žalobce včetně dalších potřebných údajů popsáno jednoznačně a určitě tak, že z něho nevyplývá zaměnitelnost s jiným jednáním. Nelze dospět k jinému závěru, než že v tomto rozhodnutí bylo přestupkové jednání popsáno konkrétním způsobem. Nemůže tak obstát tvrzení žalobce, že *byly zcela nečitelně* uvedeny některé informace v pokutovém bloku, neboť je lze bez obtíží přečíst. Navíc i správní orgán I. stupně a následně i žalovaný v žalovaném rozhodnutí byl schopen z podkladů rozhodnutí přesně toto přestupkové jednání identifikovat a popsat ho včetně uvedení všech náležitostí rozhodnutí. Již z tohoto důvodu tak není možné připustit důvodnost pochybností žalobce naznačených v odvolání a dále konkrétně specifikovaných až v žalobě. Nadto Krajské ředitelství policie Pardubického kraje, odbor služby dopravní policie, dne 12. 8. 2021 neshledalo za odůvodněné zahájení přezkumného řízení, neboť nezjistilo, že by rozhodnutí vydané v blokovém řízení bylo vydáno v rozporu s platnou právní úpravou.
22. Na rozhodnutí vydané v přestupkovém řízení navíc nelze klást stejné nároky jako na rozhodnutí vydané ve správním řízení v případě, kdy by žalobce jako přestupce nesouhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení. Na způsobilost pokutového bloku jako podkladového rozhodnutí pro zápis bodu do registru tak nebudou mít zpravidla vliv strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, jak se uvádí v odůvodnění rozsudku NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, aby: *„[K]onkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním...nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro zápis bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích“*. Relevantní je, že: *„[n]lamítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ust. § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti“*. Při zkoumání toho, zda pokutový blok mohl být skutečně podkladem pro zápis bodů do registru řidičů, je třeba proto vycházet vždy z konkrétní situace a je třeba *„[v] každém konkrétním případě posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů“*. Např. takovým nedostatkem by mohla být absence podpisu pokutového bloku obviněným z přestupku (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81).
23. Ostatně sám žalobce přímo z uvedeného rozsudku NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39 cituje: *„[S] rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce“*, když *„při zohlednění specifík blokového řízení je možné přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena...“*. Z těchto podkladů uvedené skutečnosti vyplývají, ostatně již i správní orgán I. stupně byl schopen tyto náležitosti z nich reprodukovat přímo ve svém rozhodnutí. Z tohoto důvodu

neměl správní orgán jinou možnost než nevyhovět námitkám žalobce, když vycházely z platné právní úpravy a z konstantní soudní judikatury.

24. Pro úplnost krajský soud dodává, že pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Okamžik podpisu pokutového bloku obviněného z přestupku je zároveň okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení a okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. K tomu lze odkázat na rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81: „*T]eprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení. Jednoznačně tak potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v ust. § 84 zákona o přestupcích.* Právě podpisem pokutového bloku žalobce k obvinění v těchto přestupcích vyjádřil svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení a jednoznačně tak potvrdil naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, čj. 8As 68/2010-81). Pokud chtěl mít žalobce vyšší nároky na detailní popis přestupkového jednání, neměl souhlasit s projednáním přestupku v blokovém řízení, ale měl využít svého práva, které mu nebylo možné odeprít, tj. práva na zahájení správního řízení o přestupku (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2004, č. j. 6As 49/2003-46). Toto své právo však nemůže přenášet do řízení o přezkumu žalovaného rozhodnutí, když v daném případě výše uvedené podklady o spáchaných přestupcích neobsahovaly žádné indicie o vzniku důvodných pochybností týkajících se přestupků, přičemž ani námitky žalobce takové pochybnosti vzbudit nemohly.
25. Tedy námitky nedostatečné individualizace a konkretizace shora uvedených přestupků nejsou důvodné, proto nejsou důvodné ani námitky směřující proti provedenému záznamu dvanácti bodů.
26. Pokud se žalobce dále vyjadřuje k nedostatkům pokutových bloků tak, že toto ilustruje ukázkami z jiných kauz, pak se nejedná o žalobní bod směřující proti zákonnosti rozhodnutí vydaného v jeho konkrétní věci, neboť žalobním bodem jsou skutkové a právní důvody nezákonnosti žalovaného rozhodnutí. Již z tohoto důvodu je proto žalobcova námitka nedůvodná.
27. Pokud jde o související žalobní námitku porušení zásady legitimního očekávání v důsledku odlišné praxe jiného správního orgánu, je třeba připomenout, že povinnosti správního orgánu vyplývají primárně ze zákona, v daném případě ze správního řádu a ze zákona o silničním provozu, přičemž jsou v konkrétní věci závazně interpretovány správními soudy, případně Ústavním soudem. Žalobcem uvedená jiná rozhodnutí správních orgánů jsou stále jen individuálním správním aktem, který je jednostranným správním úkonem, který činí správní úřad nebo jiný oprávněný vykonavatel veřejné správy s cílem vyvolat přímé vnější účinky v jednotlivém případě. Individuální správní akt nemá moc zákona, není všeobecně závazný. Legitimní očekávání může založit pouze taková správní praxe, která je ustálená, jednotná a dlouhodobá a která opakovaně (nikoliv pouze v několika případech) potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisu (srov. např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6Ads 88/2006-132). Správní praxe nemůže být strnulá a nemůže zůstat bez vývoje. Není proto vyloučeno, aby (a to i při nezměněné právní úpravě) byla nejen doplňována, ale i měněna, když k tomu jsou relevantní důvody. Opačný přístup by mohl

vyústit v to, že by se žalovaný nemohl odchýlit od dosavadní právní praxe, která by např. nereflektovala výklad zákona prováděných soudy, a byl by ji nucen v rozporu s veřejným zájmem uměle udržovat. Ostatně Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 4. 2006, č. j. 2 As 7/2005-86 (a následně i v dalších rozhodnutích, za všechny srov. např. rozsudek NSS ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 As 46/2012-87), uvedl: „[Účastník řízení se před správním orgánem může dovolávat obdobného zacházení jako v předchozích srovnatelných případech jen tehdy, byl-li tento předchozí postup správního orgánu v souladu se zákonem – jinak řečeno, účastník se nemůže domáhat, aby správní orgán nadále dodržoval svoji předchozí nezákonnou správní praxi (i když nebyla relevantně napadena či jinými mechanismy uvedena do souladu se zákonem)“.

28. Tedy krajský soud opakuje, že žalovaný ani správní orgán I. stupně nebyl v této konkrétní věci žalobce povinen vyžádat si pokutové bloky, ač tak učinil, a to pro absenci závažnosti konkrétních tvrzení žalobce, které by směřovaly do neexistence či do zásadních nedostatků pokutových bloků. Pokud by takovou praxi paušálně zavedl jiný krajský úřad, jak patrně naznačuje žalobce, jednalo by se o postup již nad rámec zákonných povinností správního orgánu. Ani to však nelze mít předložením konkrétních rozhodnutí k žalobě za prokazané, neboť se v odkazovaných případech jednalo právě o konkrétní postup v konkrétním případě zpravidla odůvodněný jeho individuálními okolnostmi.
29. Nadto nemůže obstát ani žalobcová námitka, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazy a návrhy. K předloženým rozhodnutím správních orgánů v obdobných věcech se žalovaný ve svém rozhodnutí zcela dostatečně vyjádřil, ať již tato skutečnost vyplývá z bodu č. 12 odůvodnění tohoto rozhodnutí, nebo již ze strany č. 5 a 6 žalovaného rozhodnutí.
30. Tedy krajský soud uzavřel, že správní orgán I. stupně a žalovaný správní orgán řádně zhodnotily podklady pro vydání rozhodnutí, když v souladu s ust. § 123f zákona o silničním provozu a v souladu se shora uvedenou judikaturou NSS vycházely z doručených oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, z kopií jednotlivých pokutových bloků a z výsledku prošetření podnětu k přezkumnému řízení, přičemž uvedenými podklady byla plně prokázána důvodnost provedených záznamů, neboť přestupky spáchané žalobcem byly na základě uvedených podkladů nezaměnitelně identifikovány co do místa, času, způsobu spáchání, právní kvalifikace a identifikace žalobce jako přestupce, který pokutové bloky podepsal a uložené pokuty na místě uhradil. Záznam bodů do registru řidiče žalobce byl proto proveden v souladu s ust. § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu.
31. Na základě výše uvedeného soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.
32. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle zásady úspěchu ve věci zakotvené v ust. § 60 odst. 1, 7 s. ř. s., když žalobce nebyl v soudním řízení úspěšný a žalovanému jako správnímu orgánu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rozsah jeho běžné úřední činnosti (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS, běžnou úřední činnost by přesahovaly zejména náklady správního orgánu vynaložené na obranu proti žalobám zjevně šikanózním, viz např. rozsudky NSS ze dne 8. 3. 2012, č. j. 2 As 45/2012-11, ze dne 26. 10. 2011, č. j. 7 As 101/2011-66, č. 2601/2012 Sb. NSS).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 22. června 2022

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu